

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Guilielmi Adolphi Scribonii, Ex Aristotele Et Aliis
summis philosophis repetita**

Scribonius, Wilhelm Adolf

Hanoviae, 1593

VD16 S 5114

Cap. IV. De fine Ethices á veteribus posito.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56572](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56572)

14 GULIELMI SCRIBONII
CAP. III.

Juvenes etiam cum fructu Ethicen au-
dire posse.

*Utrum igitur recte, si qui usu rerum non valent,
officiorumq; expertes sunt, a Philosophia
moralis arcentur?*

Nequaquam. Idcirco enim majori diligen-
tia Ethicen illi audire debent, ut mores suos
regere, & affectus rectæ rationis dictamina
subiicere discant.

*Quis ergo commodè hanc doctrinam audi-
turus est?*

Qui si non bene moratus sit, de moribus ta-
men præcipienti obtemperat. Si verò quis
neutrum præstet, is testante Hesiodo inutilis
auditor futurus est.

*Optimus est, sese qui novit cuncta magistro,
Prudenterq; capit, qua semper sunt meliora:
Ille etiã bonus est, qui in cunctis recta monuit
Audit, & inventis ponit vestigia lætus.
Ast cui consilium, sua nec prudentia donat,
Inducitque animum voces contemnere veras
Ille quidem invisus diuis & inutilis orbi est.*

CAP. IV.

De fine Ethices à veteribus posito.
*Quidnam, quaeso, veteres de fine Ethica præ-
ceperunt?*

*Vide Cic. 2. Variæ fuerunt veterum de illo sententia
De nat. de- Alii siquidem posuerunt summum bonum in
orum. 1. & voluptate; alii in divitiis; alii in honore; alii*

ETHICÆ LIBER I. 15

aliis in rebus. Unde M. Varro in libro de phi- *praesertim*
loſophia, 288 ait eſſe opiniones de finibus bo- *De finib. 5.*
norum & malorum : quarum tamen pleræque
faſſæ ſunt.

*Ecqua igitur ſententia ex his potiſſimum
approbanda?*

Eas quas recensui univerſas, quia probabili-
ores ſunt, & aliqua videntur niti ratione, præ
cæteris Ariſtoteles examinans certis argu-
mentis refellit.

CAP. V.

De erroneo Ethicæ fine.

*Qua ratione arguis, ſummum bonum non
rectè poni in voluptate?*

Nihil quod nobis commune eſt cum bru-
tis animantibus, extremus humanarum actio-
num finis dici poteſt: Atqui voluptas eſt no-
bis cum illis communis: Ergo non poteſt dici
ſummum bonum.

An honor igitur ſummum bonum?

Minimè. Illud enim nō eſt extra nos, & dif-
ficulter nobis eripi poteſt: Honor autem ex-
tra nos eſt. Videtur enim in honoratis potius
quam in honorantibus conſiſtere: Honor ita-
que ſummū bonum vel finis hominum nō eſt.

*Quid igitur eſt quod dicitur, Honor eſt ho-
norantis, non honorati?*

Quia is honeſtè agit, adeoque honore di-
gnum, qui alios debito honore afficit: qui mi-
nus, turpiter agit.